

CZU 614.88:373.5(478)

EVALUAREA CAPACITĂȚII DE RĂSPUNS
ÎN CAZ DE URGENȚE MEDICALE ÎN GIMNAZIILE
ȘI LICEELE DIN REPUBLICA MOLDOVA

Viorica EFROS, Ala NEMERENCO,
Școala de Management în Sănătate Publică
a USMF Nicolae Testemitanu

Introducere

În fiecare an, în SUA, circa 3.7 milioane de copii suferă un traumatism grav în timp ce se află la școală, aceasta rezultând într-o valoare estimată de aproximativ 3.2 miliarde de dolari SUA cheltuieli medicale [1]. Tot în SUA, principala cauză de deces în rândul tinerilor de vârstă școlară sunt traumatismele, dintre care 10-25% de leziuni apar în timpul petrecut în cadrul școlii [2]. Studii despre situația la acest capitol în Republica Moldova nu există, astfel, a fost considerată oportună realizarea unei astfel de cercetări.

Scopul cercetării a fost evaluarea capacității de răspuns, în caz de urgențe medicale, a instituțiilor de învățământ gimnazial și liceal, pentru dezvoltarea unui plan de intervenții în caz de riscuri.

Material și metode

A fost realizat un studiu descriptiv selectiv, în care unitatea de cercetare au constituit-o 850 de profesori și 170 de cadre medicale ce activează în gimnazii și licee din Republica Moldova. Metoda de acumulare a datelor a fost aplicarea unui chestionar compus din 19 întrebări, pentru fiecare categorie de respondenți separat.

Rezultate obținute

Din numărul total de profesori chestionați, 65% au relatat că s-au confruntat cu urgențe medicale pediatrice în timpul orelor de muncă, din care cele mai frecvent raportate au fost: traumatismele – 45%, dispneea – 17%, convulsiile – 15% și alte urgențe medicale – 23%.

Circa o treime din respondenți au afirmat lipsa unui *Plan-răspuns de management al urgențelor medicale* în instituția în care activează, 41% au mărturisit că nu cunosc nimic despre existența acestuia și doar 27% din respondenți au confirmat existența unui asemenea plan. În circa jumătate de cazuri a fost confirmată existența unei persoane responsabile pentru urgențele medicale în instituția de învățământ, în 19% cazuri nu se cunoaște despre așa ceva, iar în 24% cazuri a fost relatată lipsa nominalizării ei în instituție.

Doar 57% din cadrele profesoral-didactice chestionate au confirmat că au beneficiat de instruire în acordarea primului ajutor medical.

Chestionarea asistentelor medicale a constatat că 95% din ele s-au întâlnit cu urgențe medicale pediatrice în activitatea zilnică. 90% au confirmat existența în instituție a unei truse de prim ajutor, dar bronhodilatator inhalator se regăsește doar în 28% din seturi, guler cervical – în 18%; de atelă pentru imobilizarea fracturilor dispun doar 22,0% din instituțiile de învățământ chestionate.

Concluzii

Deși urgențele medicale în timpul orelor de studii se întâlnesc destul de frecvent, cadrele profesoral-didactic din gimnaziile și liceele din Republica Moldova prezintă un deficit de instruire în acordarea primului ajutor medical, ce se explică prin insuficiența instruirii formale.

Un alt impediment serios depistat în acordarea primului ajutor medical este lipsa unui Plan-răspuns de management al urgențelor medicale, dar și a echipamentelor de urgență.

Bibliografie

1. Miller T.R., Spicer R.S. *How safe are our schools?* In: Am. J. Public Health, 1998, nr. 88, p. 413-418.
2. Sapien R.E., Allen A. *Emergency preparation in schools: a snapshot of a rural state.* In: *Pediatr. Emerg. Care*, 2001, nr. 17(5), p. 329-333.